

Perka Kojotica vs Ptica Trkač

U filmu: „Divlji krompir“

Stiže poruka Ptici na mobilnom telefonu:

„Ručak spreman, čekam te.“

Ptica gleda i odgovara:

„Zašto si spremila kad znaš da ne volim ništa podgrejano? Stižem za sat vremena — spremaj opet.“

Stiže Ptica ispred vrata i dovikuje:

„Perkoooooo!“

Izlazi Perka neobično razdragana:

„Oooooo Ptico, gde siiii!“

„Gde sam? Ispred tvoje kapije, Perko. Ajd otvaraj.“

Ulaze, sedaju.

Ptica sedi.

Perka nervozno gleda što nije skinuo patike, ali se suzdržava.

„I dobro, Perko, šta ima toliko novo kod tebe?“

„Jao, Ptico... upoznala sam jednog pravog gospodina. Vozi mnogo lep auto. Pravi Romeo. Ali sam prekinula, znaš...“

„Zašto?“ – pita Ptica.

„Bio je izuzetan. Prvi put došao po mene kolima. Ali drugi put mi je predložio da se nađemo u kafiću.“

„Verovatno ti je pomenuo da ga benzin košta“, ležerno zaključuje Ptica.

„Jeste!“ – poskoči Perka. „Kako znaš?“

„Pa da imaš trideset godina, benzin je investicija u duboko emotivnoj vezi. Ali pošto imaš duplo... benzin je duplo ukalkulisan.“

Perka ga gleda zamišljeno.

„A zamisli, predložio je da nastavim da dolazim autobusom... Pa kako da se onda doteram?“

„Ko ti brani? Doteruj se. Samo kupi auto“, pobedonosno zaključuje Ptica.

„Ja sam mu rekla da se više nećemo viđati.“

„E pa dobro onda, ako si tako odlučila...“

„A znaš šta mi je još rekao kad sam htela da platim piće? ‘I o tome ćemo razgovarati.’“

„Zamislijam. A prvo piće je platio on?“

„Jeste.“

„Rasipnik. Baca pare ni na šta.“

Sevnuše oči Perki.

„A ti, Ptico... hoćeš da probaš što sam spremila?“

„Naravno. Zato sam i došao da vidim jedan ljudski ručak.“

Kakav li je otrov sipala, da mi je znati, pomisli u sebi.

Perka namešta trpezu.

Služi se, ali samo jedan komadić krompira i nečega što je nazvala piletina.

„I dobro, šta se dalje dogodilo?“ – upita Ptica uzimajući prvi zalogaj.

Zastade.

„Uf... ovaj krompir je malo življi. Iskaču same krtole. A od koje preminule životinje su sve ove kosti?“

„To je mlado pile!“ – resko odgovori Perka.

„Ovo mlado? Triput bilo u bekstvu od tiganja.“

„I šta te je još navelo da prekineš tu ozbiljnu priču?“

„Predložio je da imamo stan u gradu da nam bude bliže.“

„Koji ćeš, naravno, ti da plaćaš?“

„Jeste! Kako znaš?“

„Intuicija. Hoćeš da ti pogledam astrološki ili ti je dovoljno ovo ovako?“

„Astrološki.“

„Astrološki — kao što sam ti rekao, udvaraće ti se mlađi muškarci. To je pohvalno. Ali ništa manje pohvalno nije ni da ti se smanji debljina novčanika, jer ti ionako naduvava torbu.“

Ptica zadovoljno mljacka poluživ krompir.

„Nego, jesi li ponela da on vidi koliko si knjiga pročitala? Možda je mislio da ih preseliš u taj iznajmljeni stan, pa da mu do duboko u noć prepričavaš... dok ne zaspi.“

Perka ga besno gleda.

„Hoćeš li da probaš moju specijalnu rakiju?“

„Hoću, kad već znaš da mi voda smeta.“

Opet ona sa metil-alkoholom. Ode meni mozak skroz, pomisli Ptica.

Otpije gutljaj. Strese se.

„Dobra ti je ova... ljuta.“

Perka blista. Munje sevaju iz očiju.

„Znači, to ti se izdogadjalo. Pa ništa — možeš da se pretplatiš kod mene na sportske predikcije. Ako ti se posreći, za godinu dana kupiš auto. Taman pred sam kraj života da se provozaš.“

„Dobro, Ptico, ako si se najeo, ja te ne bih zadržavala. Sigurno žuriš.“

Znači kraj mi je blizu. Neće da mi pozli u njenoj kući, zaključi Ptica.

„Žurim, Perka. Odličan ti je bio ručak. A gde ti je ovde najbliži dom zdravlja?“

„Tu je blizu... samo je tek u izgradnji.“

„Ćao, Ptico. Nadam se da ćeš ponovo doći.“

Imao je utisak da je u bradu dodala:

Ako uopšte budeš mogao da dođeš.